

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1115/2541

นาง ตู๋ สุพรโจทก์ นาย เกี้ยน คล่องแคล่ว หรือ คล่องแคล่ว กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1364, ป.พ.พ. มาตรา 1367, ป.พ.พ. มาตรา 1373, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินมือเปล่า ความเป็นเจ้าของต้องพิจารณาจากแนวเขตที่ดินที่ทั้งสองฝ่ายยึดถือครอบครองน.ส.3 ก. ของจำเลยเป็นเพียงคำรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้วเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในที่ดินส่วนที่มีได้ยึดถือครอบครอง จำเลยจึงไม่มีสิทธิในที่ดินน.ส.3 ก. ด้านทิศตะวันออกที่ยื่นนอกเขตการยึดถือครอบครองของฝ่ายจำเลย และเมื่อโจทก์และจำเลยต่างครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินของตน ดังนี้ ที่ดินตาม น.ส.3 ก. ในส่วนที่จำเลยมิได้ยึดถือครอบครองจึงเป็นที่ดินของโจทก์ จำเลยคงเป็นเจ้าของที่ดินเฉพาะส่วนที่จำเลยยึดถือครอบครองในกรอบเส้นสีแดงดำในแผนที่พิพาท ศาลจึงชอบที่จะพิพากษาว่าโจทก์เป็นเจ้าของมีสิทธิครอบครองที่ดิน น.ส.3 ที่พิพาทในกรอบเส้นสีแดงดำในแผนที่พิพาท เว้นแต่ที่ดินในกรอบเส้นสีแดงดำประและให้เพิกถอน น.ส.3 ก. ของจำเลยด้านทิศตะวันออกเฉพาะส่วนที่โจทก์ครอบครองที่ดินกับห้ามจำเลยและบริวารเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินของโจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองที่นามีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 34 โจทก์ขออนุญาตโอนที่ดินของโจทก์ขณะเดียวกันจำเลยทั้งสี่ขออนุญาตโอนที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 420 มีข้อบิดาจำเลยทั้งสี่เป็นเจ้าของ และอยู่ติดกับที่ดินของโจทก์เจ้าพนักงานที่ดินตรวจสอบแล้วปรากฏว่า น.ส.3 ก. ของจำเลยทั้งสี่ออกทับที่ดินของโจทก์ โจทก์ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินของโจทก์มาตั้งแต่ปี 2513 โดยสงบเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของ นายโทนบิดาจำเลยทั้งสี่ถึงแก่กรรมไปนานแล้วจำเลยทั้งสี่ไม่มีสิทธิขออนุญาตโอนที่ดินตาม น.ส.3 ก. ดังกล่าว ขอให้พิพากษายกเลิกเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) ของจำเลยทั้งสี่ห้ามจำเลยทั้งสี่และบริวารเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินของโจทก์ให้จำเลยทั้งสี่ส่งมอบ น.ส.3 ก. ของจำเลยทั้งสี่แก่เจ้าพนักงานที่ดินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ศาลพิพากษาจำเลยทั้งสี่ให้การว่า ที่ดินของจำเลยทั้งสี่ตาม น.ส.3 ก.เลขที่ 420 ตามฟ้อง บรรพบุรุษของจำเลยทั้งสี่ครอบครองทำประโยชน์ตลอดมาจนตกทอดถึงจำเลยทั้งสี่เป็นเวลานานเกินกว่า 40 ปี น.ส.3 ก.ของจำเลยทั้งสี่ไม่ได้ทับที่ดินของโจทก์ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนศาลฎีกาวินิจฉัยว่ามีปัญหาตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์เป็นเจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินตาม น.ส.3 ก. ของฝ่ายจำเลยหรือไม่ ปรากฏตามแผนที่พิพาทเอกสารหมาย จ.4 ซึ่งคู่ความรับรองถูกต้องว่า น.ส.3 ก. ของจำเลยออกทับ น.ส.3 ของโจทก์ ที่ดินตามน.ส.3 มีเนื้อที่ 15 ไร่เศษ ที่ดินตาม น.ส.3 ก. มีเนื้อที่ 5 ไร่เศษ ดังนั้น แม้ถูกทับแล้วก็ยังเหลือที่ดินของโจทก์ที่ไม่พิพาทอีกบางส่วนมีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ และศาลฎีกาเห็นว่าที่จำเลยทั้งสี่นำสืบว่า ฝ่ายจำเลยครอบครองทำนาในที่ดินพิพาทตลอดมา มีน้ำหนักเชื่อถือได้ ส่วนที่โจทก์นำสืบว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวขัดต่อเหตุผล ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทเป็นของจำเลยทั้งสี่ โจทก์ไม่ใช่เจ้าของผู้มี

สิทธิครอบครองในที่ดินดังกล่าว และคดีได้ความต่อไปว่าในการทำแผนที่พิพาทตามเอกสารหมายเลข 4 ฝ่ายจำเลยนำชี้ที่ดินที่ตนครอบครองผิดไปจากแนวเขตที่ดินตาม น.ส.3 ก. ของจำเลยในการนี้เจ้าพนักงานที่ดินทำแผนที่แสดงเขตที่ดินตาม น.ส.3 ก.ของจำเลยไว้ในกรอบเส้นสีเขียวดำซึ่งมีคำอธิบายแผนที่ไว้ในรายการลำดับที่ 2 แต่ฝ่ายจำเลยนำชี้ที่ดินที่ตนครอบครองตามแนวเส้นประสีดำซึ่งมีคำอธิบายแผนที่ไว้ในรายการลำดับที่ 3 ปรากฏว่าจำเลยนำชี้ที่ดินด้านทิศตะวันออกถอยร่นจากเขต น.ส.3 ก. ของจำเลยส่วนด้านทิศใต้ นำชี้ล้าออกจากเขต น.ส.3 ก. จำเลยทั้งสี่เบิกความตรงกันว่า ฝ่ายจำเลยครอบครองทำนาตามแนวเขตที่ฝ่ายจำเลยนำชี้โดยมีหัวคันนาเป็นแนวเขตที่ดินนอกจากนี้โจทก์เป็นฝ่ายครอบครองทำนานายเสถียร นิระจันทร เจ้าพนักงานที่ดินผู้ทำแผนที่พิพาทเป็นพยานโจทก์เบิกความว่า ที่ดินที่จำเลยนำชี้มีแนวคันนาแยกเป็นส่วนชัดเจนได้ชัดเจนและอีกตอนหนึ่งเบิกความว่า ที่ดินของโจทก์และจำเลยใช้ทำนาเต็มพื้นที่ ดังนี้ ฟังได้ว่าที่ดินที่ฝ่ายจำเลยครอบครองทำประโยชน์ไม่ได้มีแนวเขตตรงตามรูปแผนที่ใน น.ส.3 ก. ของจำเลย และเป็นเช่นนี้มาแต่เดิมด้วยความสมัครใจของฝ่ายจำเลย โดยโจทก์ไม่ได้บุกรุกที่ดินของจำเลย กรณีที่ดินมือเปล่าเช่นนี้ ความเป็นเจ้าของต้องพิจารณาจากแนวเขตที่ดินที่ทั้งสองฝ่ายยึดถือครอบครองหนังสือ น.ส.3 ก. ของจำเลยเป็นเพียงคำรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้วเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในที่ดินส่วนที่มีได้ยึดถือครอบครองดังนั้น ฝ่ายจำเลยจึงไม่มีสิทธิในที่ดิน น.ส.3 ก. ด้านทิศตะวันออกที่อยู่นอกเขตการยึดถือครอบครองของฝ่ายจำเลย จำเลยทั้งสี่นำสืบรับว่าโจทก์และจำเลยต่างครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินของตน ดังนี้ที่ดินตาม น.ส.3 ก. ที่ฝ่ายจำเลยมิได้ยึดถือครอบครองจึงเป็นที่ดินของโจทก์ จำเลยทั้งสี่คงเป็นเจ้าของที่ดินเฉพาะส่วนที่จำเลยยึดถือครอบครองในกรอบเส้นสีดำประในแผนที่พิพาทเอกสารหมายเลข 4 ซึ่งมีคำอธิบายแผนที่ไว้ในรายการลำดับที่ 3 และกรณีนี้จะพิพากษายกฟ้องเท่านั้นไม่ได้ เพราะยังมีปัญหาที่จะต้องบังคับเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินที่อยู่ติดต่อกัน รวมทั้งคำขออื่นของโจทก์ก็จะต้องบังคับด้วยพิพากษาแก่เป็นว่า โจทก์เป็นเจ้าของมีสิทธิครอบครองที่ดิน น.ส.3 เลขที่ 34 ในกรอบเส้นสีแดงดำในแผนที่พิพาทเอกสารหมายเลข 4 ซึ่งมีคำอธิบายแผนที่ไว้ในรายการลำดับที่ 1 เว้นแต่ที่ดินในกรอบเส้นสีดำประในแผนที่ดังกล่าว ซึ่งมีคำอธิบายแผนที่ไว้ในรายการลำดับที่ 3 ให้เพิกถอน น.ส.3 ก. เลขที่ 420 เลขที่ดิน 9 ของจำเลยทั้งสี่ด้านทิศตะวันออกเฉพาะส่วนที่โจทก์ครอบครองที่ดิน ห้ามจำเลยทั้งสี่และบริวารเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินของโจทก์ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

อรุณ น้าประเสริฐ · จรัญ หัตถกรรม · อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1115/2541>